

мъщение В. Порта се боеше и трепереше повече, отъ колкото отъ друга извѣнъ дошла опасностъ.

Да, Турция се боеше най-много отъ едно възстание на раята. Нейния елементъ, съ който се крѣпеше властта ѝ въ Европа, бѣше ѝ създавалъ лоша репутация и име въ народитѣ ѝ. Сирийскитѣ кланета въ онова врѣме бѣхж произвели грозно впечатлѣние въ всичкитѣ страни на свѣта.

Но турцитѣ съ пословичната си апатия не се безпокояхж тогава отъ виковетѣ на общественното мнѣние въ Европа; тѣ се бояхж само отъ пробужданieto на народитѣ—на *раята* си въ тѣхнитѣ европейски владѣния и най-вече на масивния български народъ. Сирийскій въпросъ повдигнажъ отъ турскитѣ звѣрства, още тогава се оглади, като се допустихж французската окупация въ Сирия и изработванието автономното управление на Маронититѣ—католическо население на Ливанскитѣ гори.

А отъ везирската ревизия на Кхбржзлията въ Европейска Турция нищо добро не се видѣ за страната; никакво измѣнение и поправление въ администрацията не послѣдва, нито въ търговско-икономическо отношение, каквото искаше прошенieto на търновци, нито по народното просвѣщение, едно отъ срѣдствата, за което бѣше и отварянието на една печатница въ Търново,—центра на географическа България. Отъ везирската ревизия никакъвъ споменъ не останж, освѣнъ онова кърваво приключение въ Битоля, което заслужва да спомена, до колкото го помнж, по разказванието на вѣстницитѣ отъ онова врѣме.

Въ тоя македонски градъ прѣдстояло да се потурчи едно християнско момче, или било вече потурчено, разбира се, насилственно. Окураженъ народътъ отъ присѣтствието, или отъ прѣдстоящото пристигване на в. везиръ, направилъ една бурна манифестация срѣщу това потурчване и послѣдвала кървава хватка между тѣшата и хората на властта — турскитѣ заптиета. Прѣдъ очитѣ на Кхбржзлията тая смѣлость на *раята* се видѣла прѣстѣпна, достойна за наказание, веднага били арестувани десетки-двѣ отъ манифестантитѣ и оковани испратени въ Цариградъ. Какво станж съ тия хора, все младежи отъ първитѣ семейства въ Битоля, не знаж; помнж само, че грѣцкитѣ вѣстници отъ Цариградъ, като ги изброявахж по име наричахж ги свои *еднородци*, спрѣчь гърци. Въ онова